

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4844/06
13.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Београд, ради поништаја решења 7311-444/06-20 од 24.09.2007. године, у правној ствари доприноса, у нејавној седници већа одржаној дана 13.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Београд, број 7311-444/06-20 од 24.09.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе - Експозитуре 33, број 431-па/43в.адро од 24.08.2005. године, док је у ставу II диспозитива истог решења констатовано да се тим решењем замењује решење Пореске управе - Регионални центар Београд, број 431-533/2005 од 21.06.2006. године. Иначе наведеним решењем првостепеног пореског органа од 24.08.2005. године, тужиоцу је као пореском обвезнику, утврђено аконтационо задужење доприносима за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.01. до 31.07.2005. године у укупном износу од 13.774,86 динара.

Тужбом којом је покренуо овај управни спор тужилац је прво оспоравао законитост решења туженог органа број 431-533/2005 од 21.06.2006. године, које решење је замењено, сада оспореним решењем туженог, а својим поднеском од 03.12.2007. године, известио је суд да своју тужбу проширује и на нови управни акт - решење туженог органа број 7311-444/06-20 од 24.09.2007. године. Наводима предметне тужбе указује да му је у конкретној пореско-правној ствари неосновано утврђена пореска обавеза, као лицу које је обвезник доприноса за социјално осигурање по основу обављања самосталне делатности сходно члану 12. став 1. и 2. Закона о пензијском о инвалидском осигурању, односно као лицу које остварује приходе и добит по основу обављања самосталне делатности. У том смислу истиче да је он уписан само као лице овлашћено за заступање "ББ", и то код Трговинског суда у Пожаревцу, али да та чињеница не представља правни основ за обрачун и плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање, посебно са разлога што је статусним променама ово Друштво престало да постоји, јер је припојено Културно-просветном центру у 33. Ово тим пре што упис у судски регистар на основу одговарајућих одлука о статусним и својинским променама које су од значаја за правни промет треба да изврше Општина 33 и Културно-просветни центар 33, а не тужилац, па стога тужилац не може сносити ни штетне последице због пропуштања уписа ових промена. Како са напред наведених разлога налази, да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца предлаже, да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у свом одговору на тужбу, известио суд да је тужилац првобитно тужбом покренуо управни спор против решења туженог 431-533/2005 од 21.06.2006. године, те да је тужени, а у вези са управним спором, то решење изменио у складу са одредбом члана 154. ст. 1. и 2. и члана 160. Закона о пореском поступку и пореској администрацији новим решењем туженог број 7311-444/06-20 од 24.09.2007. године, које решење је и достављено у прилогу одговора на тужбу. У истом одговору тужени је истакао, да како своје решење од 24.09.2007. године сматра правилним и на закону заснованим, то предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Поступајући по налогу суда из решења У.4844/06 од 07.11.2007. године, тужилац је поднеском од 03.12.2007. године известио суд да није задовољан новодонетим актом туженог органа од 24.09.2007. године, те своју тужбу проширује и на то решење, уз предлог да Врховни суд Србије настави поступак на основу члана 30. став 4. Закона о управним споровима, те у истом предметну тужбу уважи а оспорено решење поништи.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења види се да је решење туженог органа број 7311-444/06-20 од 24.09.2007. године донето поводом покренутог управног спора, по тужби тужиоца изјављеној против решења туженог органа број 431-533/2005 од 21.06.2006. године, те да је тужени орган применом члана 154. ст. 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији тим оспореним решењем, заменио првобитно донето решење од 21.06.2006. године (против ког решења је првобитно и покренут управни спор), те у новом оспореном решењу од 24.09.2007. године отклонио повреду правила поступка учињене у првобитно донетом решењу од 21.06.2006. године, а због којих повреда би и суд могао да поништи то решење у управном спору. Из диспозитива оспореног решења види се такође да је тим решењем одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног пореског органа од 24.08.2005. године, јер је по оцени туженог, наведено првостепено решење правилно и у свему засновано на цитираним одредбама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, Закона о пензијском о инвалидском осигурању, Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, те Закона о предузећима, с обзиром на то да је на основу свих података којима је располагала Пореска управа, на основу доказа ближе наведених у образложењу тог оспореног решења, несумњиво утврђено да је тужилац и даље уписан у Регистар правних лица у Трговинском суду као вршилац дужности лица овлашћеног за заступање "ББ", без ограничења. Са наведених разлога, а по оцени туженог органа правилно је поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем жалиоцу као оснивачу "ББ" из 33 утврдио предметну пореску обавезу као у диспозитиву тог ожалбеног решења.

Тужилац је, међутим, у претходно изјављеној жалби указивао да није оснивач и власник Предузећа "ББ", како је то наведено у диспозитиву првостепеног решења, те да у том смислу и није обвезник плаћања доприноса, што тужени орган овај навод жалбе није ценио.

Имајући у виду да је првостепеним решењем Министарства финансија - Пореске управе - Експозитуре 33 број 431-па/43в.адро од 24.08.2005. године утврђено аконтационо задужење доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за назначени период од 01.01.2005. до 31.12.2005. године и то тужиоцу као оснивачу - власнику Предузећа "ББ", а која чињеница се не може поуздано утврдити на основу стања у списима предмета, то Врховни суд Србије налази да су у поступку који је претходио доношењу, како оспореног тако и жалбеног решења, учињене битне повреде правила поступка из чл. 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 ... 31/01), на штету тужиоца. Ово стога, што разлози дати у образложењу оспореног решења, с обзиром на утврђено чињенично стање, не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву решења. Како ову повреду правила поступка тужени орган није отклонио оспореним решењем, нити је сходно члану 235. став 2. Закона о општем управном поступку оценио жалбене наводе којима тужилац указује на учињену повреду, то је и сам оспореним решењем повредио закон на штету тужиоца.

Са напред наведених разлога, а на основу члана 41. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима, у вези члана 38. став 2. истог Закона, Врховни суд Србије је одлучио као и диспозитиву ове пресуде.

У поновном поступку тужени орган је дужан да отклони учињене повреде правила поступка на које је указано овом пресудом, при чему су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди обавезујући за тужени орган у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 13.12.2007. године, У. 4844/06

Записничар, Председник већа-судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС